

EDITORIAL

iPobra de la raó sense força!

Els homes que inspirats per la fe indomable d'un ideal, hem anat per aquestes terres predicant la puresa en els sentirs i l'honradesa en el obrar, sabem prou be amb quina indiferència aclaparadora, quan no, acullien amb burla nostres prèdiques espirituals i moralitzadores.

El Poble, subjugat per vells partidismes d'interessos i afinitats, poc escoltava la veu desinteressada dels qui li parlaven de la política sincera i del ideal verdader. Allavors, l'opinió muda i indiferenta, deixava fer el joc a la política caduca; i pobra de l'esprit renovador, que l'impulsés en protestar-ne, en deixondir-la, en animar-la, per dur a cap ideals lliberadors que, fatalment, fatídicament acorralava a l'infeliç inquiet de la raó sense força!..

Ha calgut un cop d'estat militar perquè l'opinió despertés del son letàrgic i acusés com fiscal sever a la política caiguda. Ha necessitat veurers amb la força al costat, per coincidir el seu pensar amb el dels puritans de la política, i això es trist, molt trist; doncs si per a donar la raó es necessita la força, quin sentit té el poble de la força de la raó?

Parlament de gracies en els Jocs Florals de Malgrat

Senyores, senyors: Permeteu-me qu' us adreïci unes breus paraules per a complir l'honrosa comanda de tancar aquesta gaia festa tota nimbada de llum i pesigollejada pels frescals aires de nostra blava mar llatina.

No es meva la culpa si la clau de qu' em tinc de valdre no es d'or com escauria en aquest solemnia actè, sino de la Comissió organit-

zadora qui per una benabolença excesiva, m'ha confiat aquesta tasca. I la dificultat creix al tindre de parlar després d'haber recreiat vostres oïdes, els ritms brillants i poetics que acaven de desgranar com rosari de goig, els llorejats poetes.

Perdoneu-me doncs, si amb sencilla prosa en nom dels meus honorables companys de Jurat ving